

vens § 94, stk. 4, tager sigte på. Det vil sige situationer, hvor der er behov for, at tiltalte hurtigt fjernes fra sit nuværende miljø, så kriminalforsorgen kan få kontakt med tiltalte og planlægge forsorgsforløbet, f.eks. sager om grov vold eller vold i gentagelsestilfælde eller eventuelt stadigt gentagne berigelsesforbrydelser.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, der svarer til den foreslåede bestemmelse i § 146, stk. 2, må en gerningsmand under 18 år ikke idømmes anstalt og tilsyn, medmindre særlige omstændigheder gør en sådan foranstaltning påkrævet.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 6.1.

Til § 145

Bestemmelsen i *stk. 1* fastsætter indholdet af domsformen anstalt og tilsyn. Det følger således heraf, at retten bestemmer, at den dømte skal anbringes i anstalt i et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 3 måneder, og efterfølgende undergive sig tilsyn.

For så vidt angår tilsynsdelen af dommen indebærer henvisningen i bestemmelsens 3. *pkt.* til kapitel 28, at reglerne om tilsynsdomme finder tilsvarende anvendelse. Det gælder således bl.a. den maksimale varighed af tilsynstiden og adgangen til at knytte vilkår til tilsynet, ligesom reglerne om foranstaltningsændring og -ophør, sanktionsvalget for ny kriminalitet i tilsynstiden og vilkårsovertrædelse finder tilsvarende anvendelse.

I modsætning til dom til anstalt vil der ikke kunne ske prøveløsladelse fra anstaltsdelen, ligesom den særlige adgang til endelig løsladelse efter afsoning af to tredjedele af anstaltsdomme på 4 måneder eller derunder heller ikke finder anvendelse, jf. bestemmelsens *stk. 2*. Derimod vil den dømte kunne ansøge om benådning.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 6.1.2.

Kapitel 31

Anbringelse i anstalt

Til § 146

Den foreslåede bestemmelse angiver i *stk. 1* betingelserne for at idømme anstaltsanbringelse, som er den mest indgribende foranstaltning på sanktionsstigen. Anstaltsanbringelse kan således anvendes, når det er nødvendigt for at forebygge, at gerningsmanden begår yderligere lovovertrædelser, eller af hensyn til lovovertrædelsens grovhed.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, der svarer til den gældende kriminallovs § 112, må en gernings-

mand under 18 år ikke idømmes anstaltsanbringelse, medmindre særlige omstændigheder gør en sådan anbringelse påkrævet.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 6.2.2. og kap. 7.

Til § 147

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* skal den udmålte anstaltstid fastsættes i dommen. Den maksimale anstaltstid er – som efter gældende ret – 10 år.

Bestemmelsen svarer således til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 102, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i *stk. 2*, der regulerer sanktionsfastsættelsen i tilfælde af ny kriminalitet begået under anstaltsopholdet, svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 102, stk. 5, 1. og 2. pkt.

I *stk. 3* er fastsat, at *stk. 2* finder tilsvarende anvendelse, hvis den dømte begår ny lovovertrædelse efter at være dømt til anbringelse i anstalt, men inden anbringelse i anstalt er iværksat. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 102, stk. 5, 3. pkt.

Der henvises i øvrigt nærmere til betænkningens afsnit XV, kap. 6.2.2. For så vidt angår kommissionens overvejelser med hensyn til tidsbestemte foranstaltninger henvises desuden til afsnit XV, kap. 2.7.

Til § 148

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* kan retten bestemme, at den anstaltsdømte skal overføres til hospital i Grønland eller i Danmark, hvis en overførsel efter § 234, stk. 1, ikke er anvendelig, og den dømte efter dommen viser sig at være eller bliver omfattet af den i § 156 omhandlede personkreds. Overførsel til hospital forudsætter desuden, at den dømte som følge af sin psykiske tilstand må anses for uegnet til forsat ophold i anstalt. Bestemmelsen svarer til dels til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 104, stk. 2, 1. pkt., og tager således sigte på personer, som efter dommen bliver sindssyge eller i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, eller mentalt retarderede.

Bestemmelsen i *stk. 2* regulerer adgangen til at overføre personer, som efter dommen viser sig at være eller bliver omfattet af personkredsen i den foreslåede bestemmelse i § 161 om forvaring, dvs. at den pågældende frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og anvendelse af forvaring er nødvendig for at forebygge denne fare. Overførsel forudsætter i lighed med overførsel efter *stk. 1*, at overførsel efter § 234, stk. 1, ikke er anvendelig. Overførslen kan ske til »forvaring«, hvilket tager sigte på den foreslåede forvaringsafdeling i Grønland. Ind-